

[Schmidt.]

det maa først bevises. Jeg kan i det mindste bevise — hvad jeg dog ikke gerne gør —, at vi er de tabende, i høj Grad tabende, dér, hvor der kæmpes om Jorden, og det er ikke saa sært, for vi staar alene med vort Institut over for Kapitalmagten og Statens Magt.

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. Holstein har Ordet for en kort Bemærkning.

Holstein: Af det ærede Medlem Hr. Schmidts Udtalelser maatte jeg forstaa — hvad jeg ser med Glæde, hvis jeg forstaa ham ret —, at han er indforstaaet med, at Kreditinstitut „Vogelgesang“ ikke bør have eller sætte sig til Opgave at erhverve Jord fra danske Gaarde og danske Bønder i Sønderjylland, hverken direkte ved Opkøb eller i Kraft af hasarderede Prioriteringer, der til sin Tid kan sætte Instituttet i Stand til at overtage Jorden som ufyldstgjort Panthaver. Hvis det er det ærede Medlem Hr. Schmidts Opfattelse, saa hilser jeg denne Betragtning med megen Paaskønnelse, for saa tror jeg, at de Slutningsbetragtninger, jeg gjorde gældende om Muligheden for at tilvejebringe en tilfredsstillende *modus vivendi* i Sønderjylland, mellem Nordslesvig og Sydslesvig, paa lige Vilkaar, under loyal Gensidighed fra det danske og det tyske Mindretal, har særdeles gode Betingelser for at lykkes, til fælles Fordel.

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. Schmidt har Ordet for en kort Bemærkning.

Schmidt: Naar det ærede Medlem Hr. Holstein ytrer sin Tilfredshed med det, jeg sagde før, og syntes, det var et godt Grundlag for det rigtige tysk-danske Forhold, naar det ikke var Meningen fra vor Side, eller fra Instituttets Side, at angribe dansk Jord og prøve at faa den over paa tyske Hænder, saa mener jeg, vi let kan tilfredsstille ham i den Retning. Men saa har jeg maaske Lov til at spørge, hvad det ærede Medlem tænker, eller hvorledes han bedømmer den Praksis, der — efter alt, hvad vi har erfaret i den senere Tid — bruges fra dansk Side, og fra officiel dansk Side, at

naar Jord paa tyske Hænder kommer til Tvangssalg, og naar der saaledes er Mulighed for at bringe tysk Jord ind under Hypoteklaanefonden eller andre Institutter og at skubbe Familien til Side, saa lader man enten Familien gaa eller ogsaa lader man den blive siddende — saaledes som det i mange Tilfælde alligevel sker —, men saa tager man en hel Del af Jorden for derefter at overlade den til danske Tilflyttere. Det er jo et Eksempel paa, hvorledes Kræfterne er fordelt.

Om vi havde et Maal ud over dette at bevare tysk Jord paa tyske Hænder, om vi virkelig vilde prøve paa at angribe, ja, da maatte vi absolut tabe dette Slag lige over for den danske Kapitalmagt og Statsmagten.

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. Holstein har Ordet for en kort Bemærkning.

Holstein: I det Øjeblik det tyske Mindretal i Nordslesvig vilde stille sig paa samme loyale Grundlag som det, hvorpaa det tyske Mindretal i Polen har stillet sig, stryge det grænsepolitiske, det grænserevisionistiske af Programmet, Agitationen og Propagandaen derfor, og gennem sine Ledere offentlig erklære sig indforstaaet med, at man vil være fuldt ud loyale Statsborgere i Herbergestaten, saa mener jeg rigtignok, at man kan tage Spørgsmaalet om Jordpolitikken, baade set fra et tysk Mindretals synspunkt og ud fra den danske Statsinteresses, op til Drøftelse paa et andet Grundlag end hidtil.

Det ærede Medlem Hr. Schmidt maa heller ikke glemme, at igennem de Aar, der er forløbet siden Genforeningen, er Forholdet, som sagt, nu faktisk blevet det, at over 50 pCt. i det, man kalder den truede Firkant, er paa tyske Hænder, foruden hvad Kreditinstitutet „Vogelgesang“ har det i sin Magt at overtage som ufyldstgjort Panthaver. Naar det er Tilfældet, desværre for en stor Del paa Grund af kortsynet og forsømt dansk Jordpolitik, saa maa det ærede Medlem Hr. Schmidt ogsaa indrømme mig, at her er saa mange Spørgsmaal, som trænger til Gennemdrøftelse, og som — det er min Opfattelse, det skulde glæde mig, om det ogsaa var hans — trænger til